A multi-country European Qualitative study on General Practitioners' migration. - Is the grass really greener on the other side?

Haio: VANDERHEYDE Thierry , U.A.
Promotor: MICHELS Nele , U.A.
Praktijkopleider: LECHAT Isabelle , TAMBOUR Cécile , VAN SCHAEYBROECK Patrick , VERBIST Jürgen

Context: Het tekort aan artsen, met huisartsen voorop, is op heden een wereldwijd fenomeen. Dit werkt enerzijds emigratie van artsen van landen met een lager inkomen naar landen met een hoger inkomen in de hand, wat dan weer verdere tekorten van artsen in deze minder ontwikkelde landen veroorzaakt. Vermits de eerstelijnszorg gezien wordt als het fundament van de gezondheidszorg, brengt dit tekort aan huisartsen de werking van de eerstelijnszorg in gevaar, en daarmee mogelijks ook de hele gezondheidszorg.

Onderzoeksvraag: Het identificeren van de motiverende en demotiverende factoren die de migratie van Europese huisartsen tussen Europese landen beïnvloeden, alsook de redenen waarom sommigen uiteindelijk beslissen om te blijven of terug te keren naar hun thuisland.

Methode: In deze kwalitatieve studie werd gebruik gemaakt van semi-gestructureerde individuele interviews bij Europese huisartsen die waren geëmigreerd naar een ander Europees land, daar uiteindelijk zijn gebleven of ondertussen reeds zijn teruggekeerd naar hun thuisland. Deze interviews werden door middel van Zoom uitgevoerd, dit tot data saturatie werd bereikt. Deze opnames werden getranscribeerd waarna hierbij een onafhankelijke thematische analyse werd uitgevoerd door 2 onderzoekers door middel van de NVivo Software (Release 1.5).

Resultaten: In totaal werden 15 individuele interviews met huisartsen van 8 verschillende Europese landen in de periode maart-april 2021 uitgevoerd. De meeste deelnemers waren geëmigreerd van een land met een lager inkomen naar een land met een hoger inkomen. Professionele ontwikkeling werd genoemd als de belangrijkste reden voor migratie, terwijl persoonlijke redenen en zowel de algemene situatie als de gezondheidszorg in het thuisland ook een belangrijke rol speelden in deze beslissing. Min of meer dezelfde redenen werden genoemd als redenen om uiteindelijk te blijven, om terug te keren naar het thuisland of om verder te migreren naar een ander land. Voor deze uiteindelijke beslissing werd wel gezien dat persoonlijke redenen meer beïnvloedend waren dan professionele redenen en de organisatie van de gezondheidszorg.

Conclusie: De redenen waarom Europese huisartsen al dan niet blijvend emigreren, kunnen in 3 groepen worden onderverdeeld: professionele ontwikkeling, persoonlijke redenen en de situatie in het thuisland/de organisatie van de gezondheidszorg. Hoewel sommige factoren, vooral persoonlijke, moeilijk te veranderen zijn, zouden andere bevindingen de beleidsmakers kunnen helpen om strategieën te ontwikkelen om huisartsen in de eerste plaats te behouden en misschien zelfs terug te laten komen naar hun thuisland na een verblijf in het buitenland.